

Retten begik ligeledes en fejl ved ikke at undersøge, om Kommissionens afslag på at handle tilsidesatte Euratom-traktatens formål om at fastsætte og sikre anvendelsen af grundlæggende sundheds- og sikkerhedsnormer til beskyttelse af arbejdstagerne og befolkningen fra langtidsvirkningerne af ioniserende stråling. Herved overså Retten Kommissionens forpligtelse af tvingende karakter til i henhold til Euratom-traktaten at sikre, at traktatens bestemmelser anvendes korrekt, herunder det heri indeholdte forsigtighedsprincip.

(¹) Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13.5.1996 om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling (EFT L 159, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hajdú-Bihar Megyei Bíróság (Ungarn) den 3. maj 2010 — Urbán Márton mod Vám- és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága

(Sag C-210/10)

(2010/C 195/11)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Hajdú-Bihar Megyei Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Urbán Márton

Sagsøgt: Vám- és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága

Præjudicielle spørgsmål

1) Er en sanktionsordning, hvorefter der pålægges en ensartet bøde på 100 000 HUF, for enhver overtrædelse af bestemmelserne i artikel 13-16 i Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 (¹), som omhandler anvendelsen af kontrolapparatets diagramark inden for vejtransport, forenelig med proportionalitetsbetingelsen i artikel 19, stk. 1 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 om harmonisering af visse sociale bestem-

melser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 (²)?

- 2) Er en sanktionsordning, som ikke differentierer med hensyn til bødens størrelse på grundlag af den begåede overtrædelses grovhed, forenelig med proportionalitetsprincippet?
- 3) Er en sanktionsordning, som ikke tillader, at der tages hensyn til formildende omstændigheder ved vurderingen af lovovertrædelsen, forenelig med proportionalitetsprincippet?
- 4) Er en sanktionsordning, som ikke differentierer på grundlag af lovovertræderens personlige omstændigheder, forenelig med proportionalitetsprincippet?

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 af 20.12.1985 om kontrolapparatet inden for vejtransport, EFT L 370, s. 8.

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15.3.2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 — Erklæring, EUT L 102, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos Aukščiausiasis Teismas, Republikken Litauen den 4. maj 2010 — F-Tex SIA mod Lietuvos-Anglijos UAB »Jadecloud-Vilma«

(Sag C-213/10)

(2010/C 195/12)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: F-Tex SIA

Sagsøgt: Lietuvos-Anglijos UAB »Jadecloud-Vilma«

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1346/2000 (¹) og artikel 1, stk. 2, litra b), i forordning nr. 44/2001 (²) i betragtning af Domstolens domme i Gourdain-sagen og i Seagon-sagen fortolkes således, at:

- a) en national ret, der forestår insolvensbehandlingen, har eksklusiv kompetence til at påkende et *actio Pauliana*, der følger direkte af insolvensbehandlingen eller har nær forbindelse hermed, og undtagelser til denne kompetence kan alene støttes på andre bestemmelser i forordning nr. 1346/2000
- b) et *actio Pauliana* fra den eneste kreditor i en virksomhed, for hvilken insolvensbehandlingen er indledt i en medlemsstat, som:
- er anlagt i en anden medlemsstat,
 - udspringer af en ret til at gøre krav gældende mod tredjeparter, som kurator har overført til denne kreditor på grundlag af en gensidig aftale, og på denne måde begrænser omfanget af kurators krav i den første medlemsstat, og
 - ikke giver anledning til risici for andre mulige kreditorer,
- skal klassificeres som omfattet af det civil- og handelsretlige område i henhold til artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 44/2001?
- 2) Skal en sagsøgers ret til domstolsbeskyttelse, der er anerkendt af Domstolen som et grundlæggende princip, som er sikret ved artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, opfattes og fortolkes på en sådan måde, at:
- a) de nationale retter, der har kompetence til at påkende et *actio Pauliana* (afhængig af dets forbindelse til insolvensbehandlingen) i henhold til enten artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1346/2000 eller artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 44/2001, ikke begge kan afvise at være kompetente
- b) når en ret i en medlemsstat har besluttet at undlade at påkende et *actio Pauliana* på grund af manglende kompetence, har en ret i en anden medlemsstat, der ønsker at sikre sagsøgerens ret til domstolsprøvelse, adgang til *ex officio* at fastslå, at den selv har kompetence, uanset den omstændighed, at den i henhold til bestemmelserne i EU-retten vedrørende fastlæggelse af international kompetence ikke har denne kompetence?

Appel iværksat den 5. maj 2010 af Bent Hansen til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 24. marts 2010 i sag T-6/09, Bent Hansen mod Europa-Kommissionen

(Sag C-217/10 P)

(2010/C 195/13)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Bent Hansen (ved advocate I. Anderson)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens afgørelse og kendelse af 24. marts 2010, hvorved sagsøgerens søgsmål blev afvist, og sagsøgeren blev tilpligtet at betale sagens omkostninger, annulleres i deres helhed.
- Det fastslås, at Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i sagsøgerens appelsag, og Kommissionen tilpligtes at betale:
 - a) til sagsøgeren 800 000 EUR eller et andet efter Domstolens skøn passende beløb for hidtidig, nuværende og fremtidig smerte og forringet livskvalitet på grund af alvorlige skader på hans helbred som følge af, at Kommissionen umotiveret og ulovligt har nægtet at gennemtvinge gennemførelsen af direktiv 96/29's⁽¹⁾ bestemmelser om forebyggende lægekontrol for strålingsbetingede sygdomme for så vidt angår de særlige Thule-indsatshold
 - b) til sagsøgeren eller hans behandlingssted eller behandlere de fremtidige omkostninger ved de lægelige behandlinger og medicinske behandlinger til lindring og/eller behandling af hans svækkede helbred, jf. litra a) ovenfor, som han ikke kan få gennem sin medlemsstats offentlige sundhedsvæsen
 - c) rimelige udgifter og udlæg, som sagsøgeren har afholdt i forbindelse med sagen for Retten og den foreliggende sag.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29.5.2000 om konkurs (EFT 2000 L 160, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT 2004 L 12, s. 1).